

200704895/1.

Datum uitspraak: 29 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/25529 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 18 juni 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Minister van Buitenlandse Zaken.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 mei 2005 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om hem een machtiging tot voorlopig verblijf te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 4 mei 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 18 juni 2007, verzonden op 19 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 27 juli 2007 heeft de minister een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. Z.N. Kammeraat, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

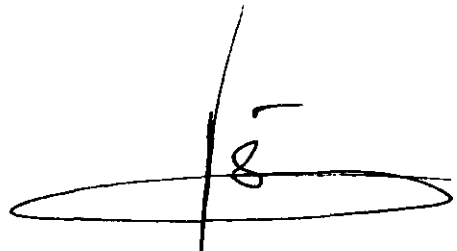
w.g. Kammeraat
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 augustus 2007

295.

Verzonden: 29 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 06 / 25529

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 18 juni 2007

in de zaak van:

geboren op _____ van Indiase nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. A.G. Kleijweg, advocaat te 's-Gravenhage,

tegen:

de minister van Buitenlandse Zaken,
verweerder,
gemachtigde: mr. P.P. Zweedijk, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiser heeft op 18 februari 2005 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) voor het doel 'verblijf bij echtgenote' verder te noemen de hoofdpersoon. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 9 mei 2005 afgewezen. Eiser heeft tegen het besluit op 18 mei 2005 bezwaar gemaakt. Bij besluit van 4 mei 2006 is het bezwaar ongegrond verklaard. Eiser heeft tegen dit besluit op 24 mei 2006 beroep ingesteld. Tevens heeft hij op die datum gevraagd een voorlopige voorziening te treffen.
- 1.2 Het verzoek om voorlopige voorziening is bij uitspraak van 9 januari 2007 (Awb 06/25531) van deze rechtbank en nevenzittingsplaats afgewezen.
- 1.3 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.4 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 24 april 2007. Eiser en verweerder zijn vertegenwoordigd door hun gemachtigden.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Ingevolge artikel 72, tweede lid, Vreemdelingenwet 2000 (Vw) wordt een beschikking omtrent de afgifte van een visum, waaronder begrepen een mvv, voor de toepassing

---

van hoofdstuk 7 "Rechtsmiddelen" van de Vreemdelingenwet 2000 gelijkgesteld met een beschikking omtrent een verblijfsvergunning regulier gegeven krachtens deze wet.

- 2.3 Verweerder pleegt de aanvraag tot het verlenen van een mvv te toetsen aan de voorwaarden die worden gesteld voor het verlenen van een verblijfsvergunning in Nederland.
- 2.4 Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat de hoofdpersoon niet over voldoende middelen van bestaan beschikt. Het netto salaris dat op de werkgeversverklaring staat vermeld is, in combinatie met de uitkering die de hoofdpersoon krachtens de Werkloosheidswet (WW) ontvangt, lager dan de norm die geldt voor gezinsvorming. Zorgtoeslag wordt niet als zelfstandig inkomensbestanddeel aangemerkt. De loonheffingskorting wordt ook niet als zelfstandig inkomensbestanddeel aangemerkt, omdat deze korting door de werkgever is verrekend met het maandelijkse loon. Bovendien is niet aangetoond dat de betreffende heffingskorting aan de hoofdpersoon is toegekend.
- 2.5 Eiser heeft hiertegen het volgende aangevoerd. De zorgtoeslag dient als zelfstandig inkomensbestanddeel te worden aangemerkt. De zorgtoeslag betreft een fiscale maatregel die aan een ieder met een laag inkomen, werkend of niet werkend, wordt toegekend. Het is dus geen uitkering die ten laste van de algemene middelen komt. Verder is aangevoerd dat het niet mogelijk is om aan te tonen dat de heffingskorting aan de hoofdpersoon is toegekend. De beschikking van de Belastingdienst inzake de heffingskorting over 2006 wordt pas in 2007 vastgesteld. Wel is overgelegd een voorlopige aanslag over 2006 van de Belastingdienst. Hieruit kan worden afgeleid wat de hoogte van de heffingskorting over 2006 is.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.6 In geschil is of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de zorgtoeslag en de heffingskorting die de hoofdpersoon stelt te ontvangen, niet als zelfstandig inkomensbestanddeel wordt aangemerkt en daarom niet bij het inkomen van de hoofdpersoon wordt opgeteld. Ten aanzien van wat onder meer wordt aangemerkt als zelfstandige inkomsten voert verweerder een beleid.
- 2.7 Ten tijde van het nemen van het bestreden besluit was in B1/2.2.3.1 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) niet de zorgtoeslag benoemd. Per 1 januari 2007 is de Vc gewijzigd en is in B1/4.3.1 Vc neergelegd dat zorg-, huur- en kinderopvangtoeslagen, uitgekeerd door de Belastingdienst, niet als (bestanddeel van de) middelen van bestaan worden aangemerkt.
- 2.8 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder ook zonder dat de zorgtoeslag expliciet in het beleid was uitgesloten als een zelfstandig bestanddeel van de middelen van bestaan, zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de zorgtoeslag niet als (bestanddeel van de) middelen van bestaan wordt aangemerkt. Zorgtoeslag betreft (evenals de wel expliciet in het beleid van B1/2.2.3.1 genoemde huursubsidie) een tegemoetkoming in de kosten voor huishoudens met een laag inkomen en is als zodanig een afhankelijke en geen zelfstandige inkomstenbron die wordt betaald met gelden uit de openbare kas.

- 2.9 In B1/4.3.1 (vóór 1 januari 2007: B1/2.2.3.1 Vc) is neergelegd dat als middel van bestaan wordt aangemerkt de stijging van het netto inkomen door toekenning van een heffingskorting, niet zijnde de kinderkorting en de aanvullende kinderkorting. Deze stijging wordt door de vreemdeling aangetoond door een beschikking van de Belastingdienst te overleggen, waaruit de toekenning van de (hoogte van de) desbetreffende heffingskorting blijkt. Hierbij geldt dat alleen het te ontvangen bedrag zoals aangegeven op een (voorlopige) beschikking van de Belastingdienst (exclusief de (aanvullende) kinderkorting) kan worden meegeteld bij de bepaling van de hoogte van de middelen. Het recht op een heffingskorting kan echter vervallen na bijvoorbeeld de inreis van de vreemdeling of door samenwoning van de hoofdpersoon.
- 2.10 Eiser heeft geen beschikking van de Belastingdienst overgelegd waaruit de toekenning van de heffingskorting over 2006 blijkt. Daarnaast is niet aangetoond dat de heffingskorting die de hoofdpersoon zou ontvangen geen loonheffingskorting betreft. Eiser heeft ter vergelijking verwezen naar de voorlopige aanslag over 2005. Hierop staat vermeld dat de hoofdpersoon in aanmerking komt voor de algemene heffingskorting en de arbeidskorting. Deze kortingen betreffen heffingskortingen die door de werkgever worden verrekend met de in te houden loonbelasting op het salaris en leiden niet tot een stijging van het netto inkomen. Daarom kunnen deze heffingskortingen niet worden aangemerkt als zelfstandig middel van bestaan.
- 2.11 Concluderend is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de zorgtoeslag en de heffingskorting niet als zelfstandige inkomensbestanddeel bij het loon uit arbeid in loondienst en de ww-uitkering die de hoofdpersoon ontvangt hoeven te worden opgeteld. Aangezien niet in geschil is dat het loon uit arbeid in loondienst en de ww-uitkering onvoldoende is, heeft verweerder de aanvraag kunnen afwijzen.
- 2.12 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.13 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.M. Janse van Mantgem, rechter, en op 18 juni 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. E.E. Manhoef, griffier.

Afschrift verzonden op:

Coll:

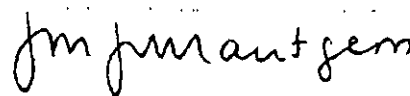
- 2.9 In B1/4.3.1 (vóór 1 januari 2007: B1/2.2.3.1 Vc) is neergelegd dat als middel van bestaan wordt aangemerkt de stijging van het netto inkomen door toekenning van een heffingskorting, niet zijnde de kinderkorting en de aanvullende kinderkorting. Deze stijging wordt door de vreemdeling aangetoond door een beschikking van de Belastingdienst te overleggen, waaruit de toekenning van de (hoogte van de) desbetreffende heffingskorting blijkt. Hierbij geldt dat alleen het te ontvangen bedrag zoals aangegeven op een (voorlopige) beschikking van de Belastingdienst (exclusief de (aanvullende) kinderkorting) kan worden meegeteld bij de bepaling van de hoogte van de middelen. Het recht op een heffingskorting kan echter vervallen na bijvoorbeeld de inreis van de vreemdeling of door samenwoning van de hoofdpersoon.
- 2.10 Eiser heeft geen beschikking van de Belastingdienst overgelegd waaruit de toekenning van de heffingskorting over 2006 blijkt. Daarnaast is niet aangetoond dat de heffingskorting die de hoofdpersoon zou ontvangen geen loonheffingskorting betreft. Eiser heeft ter vergelijking verwezen naar de voorlopige aanslag over 2005. Hierop staat vermeld dat de hoofdpersoon in aanmerking komt voor de algemene heffingskorting en de arbeidskorting. Deze kortingen betreffen heffingskortingen die door de werkgever worden verrekend met de in te houden loonbelasting op het salaris en leiden niet tot een stijging van het netto inkomen. Daarom kunnen deze heffingskortingen niet worden aangemerkt als zelfstandig middel van bestaan.
- 2.11 Concluderend is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de zorgtoeslag en de heffingskorting niet als zelfstandige inkomensbestanddeel bij het loon uit arbeid in loondienst en de ww-uitkering die de hoofdpersoon ontvangt hoeven te worden opgeteld. Aangezien niet in geschil is dat het loon uit arbeid in loondienst en de ww-uitkering onvoldoende is, heeft verweerder de aanvraag kunnen afwijzen.
- 2.12 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.13 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.M. Janse van Mantgem, rechter, en op 18 juni 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. E.E. Manhoef, griffier.

Afschrift verzonden op:

Coll: *K*

19 JUNI 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Schuurman • Koets • de Vries **RAAD VAN STATE**
advocaten

4266 INGEKOMEN
B 13 JUL 2007

ZAAKNR.

AAN:

✓2

BEHANDELD: DD:

PAR:

Mr H.H.M. de Vries-Veringa *
Mr C.L. Koets-Bolhuis
Mr M.A.V. Hoogerduyn
Mr K. Jurriëns
Mr A.G. Kleijweg
Mr G.P. Baldewsing

Mr C.W.E.M. Koets
juridisch medewerker

advocaat/mediator lid VFAS

RAAD VAN STATE
Afdeling Bestuursrechtspraak
Kneuterdijk 22
2500 EA DEN HAAG
Tevens per fax 070 - 365 13 80

Den Haag, 13 juli 2007.

Betreft: VW regulier IND 6520-04-4014, ons kenmerk 04/856.

GEEFT EERBIEDIG TE KENNEN:

De heer , geboren van Indiase nationaliteit, thans verblijvende te India, te dezer zake domicilie kiezende aan de Laan Copes van Cattenburch 105, 2585 EX te Den Haag ten kantore van de advocaat en procureur mr. A.G. Kleijweg, welke bepaaldelijk is gevolmachtigd om dit hoger beroepschrift te ondertekenen en in te dienen geeft het navolgende te kennen.

Dit hoger beroep wordt namens de heer verder te noemen betrokkene, ingesteld tegen de aangehechte uitspraak van de rechtbank te Den Haag, nevenzittingsplaats Haarlem, AWB nummer 06/25529, uitspraakdatum 18 juni 2007, verzenddatum 19 juni 2007.

Met betrekking tot de grieven wordt het volgende aangevoerd.

1. Als eerste grief wordt aangevoerd dat de rechtbank in r.o. 2.8 ten onrechte heeft geoordeeld dat verweerder zich redelijkerwijs op het standpunt kon stellen dat zorgtoeslag niet als bestanddeel van de middelen van bestaan kon worden aangemerkt.

2. Nu de rechtbank heeft vastgesteld dat zulks nog niet in de Vreemdelingencirculaire was opgenomen ten tijde van het indienen van de aanvraag, het indienen van het bezwaarschrift en zelfs het indienen van het beroepschrift staat slechts ter beoordeling of redelijkerwijs een analoge toepassing kon worden gegeven aan hetgeen in de Vreemdelingencirculaire was opgenomen terzake huursubsidie en zulke op specifieke maatschappelijke groepen gerichte subsidies.

Laan Copes van Cattenburch 105
2585 EX s-Gravenhage

Tel. 070-3639968
Fax 070-3561402

E-mail:
mail@skv-advocaten.nl

Derdenrekening 9510079 t.n.v. Stichting Beheer Derdengelden Schuurman en Koets

Bovengenoemde advocaten vormen een maatschap. Door hen wordt geen aansprakelijkheid aanvaard, behoudens de door hen vastgestelde aansprakelijkheid.

Schuurman • Koets • de Vries

advocaten

3. Uitgangspunt bij een heffingskorting is dat het een belastingmaatregel betreft die gelijkelijk voor alle burgers geldt die beneden een bepaalde inkomens grens zitten. Het betreft feitelijk een verlaging van het belastingtarief in de laagste belastingschijf die gevolgen heeft voor een ieder die in die belastingschijf valt.

4. Dit ligt anders bij huursubsidie, waarbij sprake is van een subsidie toe te kennen aan een nauwkeurig bepaalde maatschappelijke groep -huurders met een laag inkomen die woonruimte hebben gehuurd die ze eigenlijk niet kunnen betalen-. Dit is een op de persoon gerichte -specifieke subsidie- welke inderdaad niet kan worden aangemerkt als een algemene belastingmaatregel.

5. Natuurlijk is het zo dat elke belastingmaatregel directe gevolgen heeft voor de openbare middelen. Zo zou ook een verlaging van de hoogste belastingschijf ook ten koste gaan van de algemene middelen. Nu zal dat voor de solvabiliteit van referenten die in de hoogste belastingschijf vallen weinig gevolgen hebben.

6. Die mogelijkheid bestaat overigens wel degelijk in gevallen van visumaanvragen alsmede wanneer de referent solvabel moet in meerdere procedures. Een voorbeeld is een kostwinner voor wiens ouder toelating is verleend op grond van het beleid voor alleenstaanden ouder dan vijftien jaar welke tevens referent is in een visum verzoek van een ander familielid of een mvv-procedure terzake een relatie.

7. Is het dan zo dat het extra netto-inkomen dat vrijkomt tengevolge de verlaging van het toptarief niet mag worden meegerekend omdat de verlaging ervan ten laste komt van de algemene middelen? Natuurlijk niet. Is verlaging van het toptarief het daarmee een subsidie geworden. Natuurlijk niet. De juridische waardering van zorgtoeslag moet dan langs dezelfde maatstaven worden gemeten.

8. Zorgtoeslag laat zich door het algemene karakter ervan -iedereen met een laag inkomen krijgt een hoger netto inkomen- niet laat vergelijken met het specifieke karakter van huursubsidie -wie een te dure woning heeft gehuurd krijgt subsidie-.

9. Onder deze omstandigheden moet de zorgtoeslag, een heffingskorting die onbetwistbaar een stijging van het, netto door arbeid verworven- inkomen tot gevolg heeft, worden meegenomen bij de berekening van het netto beschikbare inkomen.

10. De rechtbank heeft dit miskent zodat aan de bestreden uitspraak een motiveringsgebrek kleeft van zo een gewicht dat daarom de bestreden uitspraak in aanmerking komt voor vernietiging.

Schuurman • Koets • de Vries

advocaten

12. Als tweede grief wordt namens betrokkene aangevoerd dat er geen wettelijke basis was voor het aan hem en referente tegenwerpen van het middelenvereiste en het dientengevolge onthouden van de gevraagde mvv.

12. Vast staat de Vreemdelingendecret is aangepast per 1 januari 2007 zodat ter beoordeling staat of analoge toepassing in samenhang met een extensieve uitleg van de bestaande regels ten aanzien van huursubsidie e.d. voldoende rechtsgrond vormen voor het oordeel dat zorgtoeslag (ook vóór 1 januari 2007) geen bestanddeel van het netto-inkomen is. Gelet op het in de eerste grief aangevoerde wordt namens betrokkene de stelling betrokken dat zulks niet het geval is.

13. De rechtbank heeft dit miskent zodat aan de bestreden uitspraak een motiveringsgebrek kleeft van zo een gewicht dat daarom de bestreden uitspraak in aanmerking komt voor vernietiging.

14. Als derde grief wordt aangevoerd dat, nu betrokkene heeft aangetoond voor het overige aan alle voorwaarden voor toelating te hebben voldaan, nu zowel betrokkene als de referente oudere mensen zijn, de referente de Nederlandse nationaliteit bezit, dat niet aannemelijk is dat referente die zich al maximaal inspant om middelen te verwerven ooit nog in staat zal zijn om aan de inkomensnormen te voldoen, nu referente een woning in eigendom heeft, het onaannemelijk is dat betrokkene en referente een beroep zullen doen op de openbare kas, een redelijke belangenafweging verweerder had moeten brengen tot de conclusie dat het hier vasthouden aan het middelenvereiste niet redelijk is.

15. De rechtbank heeft dit miskent, zodat aan de bestreden uitspraak een motiveringsgebrek kleeft van zo een gewicht dat daarom de bestreden uitspraak in aanmerking komt voor vernietiging.

16. Voorzover het boven aangevoerde niet reeds tot gegrondverklaring van het hoger beroep noopt, wordt als vierde grief nog aangevoerd dat indien aan betrokkene uiteindelijk geen toelating wordt verleend, hem de uitoefening van zijn gezinsleven feitelijk onmogelijk wordt gemaakt.

17. Immers dan rest de Nederlandse referente slechts de keuze om te vertrekken naar India, alwaar haar toelating niet is gewaarborgd. De Nederlandse echtgenote kan voorts niet worden geacht te vertrekken naar India omdat zij hier te lande een baan en haar gehele sociale netwerk heeft. Er is dan ook sprake van een objectieve belemmering voor het uitoefenen van het gezinsleven in India.

Schuurman • Koets • de Vries

advocaten

18. De rechtbank heeft dit miskent zodat aan de bestreden uitspraak een motiveringsgebrek kleeft van zo een gewicht dat daarom de bestreden uitspraak in aanmerking komt voor vernietiging.

Gelet op al het voornoemde wordt uw Raad verzocht om de bestreden uitspraak te vernietigen, onder veroordeling van verweerder in de proceskosten en griffiegelden van de voorgaande procedures.

Gevolmachtigde.

